

- Lezing: Marcus 11:1-11

11¹Toen ze Jeruzalem naderden en in de buurt waren van Betfage en Betanië bij de Olijfberg, stuurde hij twee van zijn leerlingen vooruit. ²Hij zei tegen hen: 'Ga naar het dorp dat daar ligt. Zodra jullie er binnenkomen, zul je daar een ezelsveulen vastgebonden zien staan, dat nog nooit door iemand bereiden is; maak het los en breng het hier. ³En als iemand jullie vraagt waarom jullie dat doen, zeg dan: "De Heer heeft het nodig, hij zal het meteen weer terugsturen.'" ⁴Ze gingen op weg en vonden een veulen dat buiten op straat bij een deur was vastgebonden en ze maakten het los. ⁵Er stonden een paar mensen die vroegen: 'Waarom maken jullie dat veulen los?' ⁶Ze zeiden wat Jezus hun had opgedragen te zeggen en de mensen lieten hen begaan. ⁷Ze brachten het veulen naar Jezus en legden hun mantels op het dier en hij ging erop zitten. ⁸Velen spreidden hun mantels uit op de weg, anderen spreidden takken met bladeren uit, die ze in het veld afhakten. ⁹Allen die voor hem uit liepen of achter hem aan kwamen, riepen luidkeels:

'Hosanna!

Gezegend hij die komt in de naam van de Heer.

¹⁰Gezegend het komende koninkrijk van onze vader David.

Hosanna in de hemel!

¹¹Hij trok Jeruzalem in en ging naar de tempel. Nadat hij alles in ogenschouw had genomen, ging hij – want het was al laat geworden – met de twaalf terug naar Betanië.

Preek

Lieve mensen,

Gemeente

De tegenstelling is enorm. Van de hemel in de hel, zo zou je kunnen zeggen. Eerst belijdt Petrus prachtig wie Jezus is. Hij dankt daar zelfs zijn belangrijke positie aan later in de kerk. Matteüs schrijft daarover: '*Jij bent Petrus, de rots waarop ik mijn kerk zal bouwen.*' (Mat.16:18) Petrus de hemel in geprezen door de Heer. Maar binnen enkele ogenblikken draait dat helemaal om. *Ga terug, achter mij, satan!* De tegenstelling is enorm.

Camera

De tegenstelling is enorm. Ook in mijn eigen leven geldt dat. Soms ben ik vol van mijn Heer. Geïnspireerd draag ik zijn naam uit in woorden en daden. Andere momenten kies ik echt voor mezelf en heb ik geen zin om te geloven. Dat is waarom ik me zo herken in Petrus. Ook in mijn leven is de tegenstelling soms enorm.

Gemeente

Deze episode is een cruciale in het evangelie. Voor het eerst sinds het begin van Marcus (1:1) klinkt hier weer de naam Christus. Messias. Gezalfde. Uit de mond van Petrus. Dat is zo belangrijk, dat alle evangeliën hierover schrijven (Mat.16:13-20, Luc.9:18-21, Joh.6:67-71). Hierna gaat Jezus explicieter zijn lijden aankondigen. Nu gaat het richting het einde.

Camera

Deze belijdenis van Petrus komt op de vraag van Jezus. Eerst vraagt hij wat ze gehoord hebben van anderen. Wie zeggen de mensen dat ik ben? Je ziet in de antwoorden, dat Jezus hoog in aanzien staat. Op het niveau van Johannes de Doper, Elia of een van de andere profeten. Toch schatten de mensen hem nog niet hoog genoeg in. Is hij er eentje uit het rijtje van velen? Of is er nog iets meer aan de hand?

Gemeente

Dan die directe vraag: wie ben ik volgens jullie? Voordat we naar het antwoord van Petrus gaan luisteren eerst die vraag maar eens een jou: wie zeg jij dat Jezus is? Wat voor woorden kies je als je dat mag zeggen? Hoe praat je zo over hem, dat je hem op waarde schat? Ik vind dat zelf best nog wel eens lastig. Wie is Jezus eigenlijk voor mij? Grote woorden als 'Redder' of 'Heiland' schieten me te binnen. Maar hoe vul ik die woorden in? Wat zeggen die omschrijvingen concreet in mijn leven van elke dag? Wie is Jezus voor mij in mijn alledaagse bestaan? Laat ik met niet teveel aanleunen wat de mensen van hem zeggen? En is bijvoorbeeld het belijden van de kerk ook echt *mijn* belijden van hem? Hoe kom ik voorbij uit het hoofd geleerde woorden tot de kern van mijn geloof in Jezus?

Camera

Petrus neemt het woord. U bent de messias. In het Grieks staat hier 'Christus'. Maar Petrus sprak waarschijnlijk Aramees: Mashiach. Betekenis is hetzelfde: gezalfde. Daarmee gebruikt Petrus een voor die tijd best beladen term. Want er waren toen enorm veel verschillende verwachtingen van de beloofde Messias. De ene groep verwachtte een priester, die de tempeldienst kwam hervormen. Een andere groep verwachtte een profeet, die eindelijk de waarheid kwam verkondigen. Weer anderen verwachtten een koning, die de Romeinen een lesje zou leren en het land uit zou kicken. Petrus overziet waarschijnlijk niet wat hij hier belijdt. Het zijn ook woorden die hem door God ingegeven zijn, zegt Jezus in Matteüs.

Gemeente

Misschien dat ze daarom hun mond moeten houden. Omdat de term 'messias' eerst nader ingevuld moet worden. En dat gaat Jezus ook meteen doen. Hij gaat namelijk spreken over zijn lijden. En daarin sluit hij aan bij het eerste deel van de Bijbel, het Oude Testament. Hij gebruikt namelijk de term 'Mensenzoon'. Dat is heel specifiek. En voor de Joden een bekende term. Die komt namelijk uit Daniël 7. Daar wordt gezegd dat een mens zal lijden, om vervolgens koning over de wereld te worden. De Joden dachten dat dat op héél Israël slaat. Jezus laat echter zien, dat die profetie over hem gaat. Ik moet lijden, verworpen worden, gedood worden. Maar na drie dagen sta ik op!

Camera

Jezus sluit aan bij de belijdenis van Petrus. Openlijk vertelt hij over wat hem te wachten staat als Messias. Als Mensenzoon moet hij goedmaken wat Adam, de mens, kapot heeft gemaakt. Dat kost lijden. En dát wil er bij Petrus niet in. Hij neemt Jezus apart. En wijst Jezus terecht. Hij heeft net zo mooi beleden dat Jezus de Messias is. Dat is het hoogst haalbare! Dan ga je toch niet toestaan dat hij moet lijden!? Zoals we Petrus kennen, zo gaat het: fel, zo staat er. Emotioneel. Hart op de tong. Maar wel helemaal mis.

Gemeente

Zo mis, dat Jezus zich afwendt en zegt: 'Ga terug, achter mij, satan!' Waarom zo fel? Omdat Petrus, in tegenstelling tot zojuist, nu *niet* denkt aan wat God wil. Hij kijkt er puur menselijk naar. Ziet het grotere plaatje niet. En ik herken me er in. Je kunt, met al je goede bedoelingen, toch heel erg mis

zitten. Gods wegen zijn altijd hoger dan jouw denken. Altijd mysterieuzer dan jouw plannen. Wonderlijk onverwacht vaak.

Camera

We moeten bedacht zijn op wat God wil. Dat is echt lastig voor ons, mensen. Het vraagt van je dat je steeds weer vraagt en zoekt: wat zou God willen dat er gebeurt? Hoe kan ik me daar dienstbaar aan maken? Ik heb de neiging nog al eens om voor God uit te lopen. En dat geldt voor ons allemaal. We zien het veel vaker in de Bijbel. En ook in de kerkgeschiedenis. Dat mensen pushen wat ze zélf willen of denken. Met de beste bedoelingen. Maar het kan zomaar de Heer in de weg gaan zitten. Deze tekst geeft dat ik bewust probeer te leven. Alert op wat God wil. En dan nog valt het niet mee. Maar in ieder geval kan je houding je helpen. Om bescheiden te zijn. Niet te snel te concluderen. Niet te snel zeggen: zo wil God het! Maar luisteren, bidden, geduld hebben.

Gemeente

Want je kan een verwachting hebben dat God op een bepaalde manier iets wil. Zoals Petrus: u gaat niet lijden. Dat ga ik voorkomen. Zoals de mensen rondom Jeruzalem met Palmпасen: Hosanna, gezegend hij die komt in de naam van de Heer! Palmtakken, een looper van mantels! De koning rijdt binnen. Nu gaat het gebeuren. ... Maar ja, wát gaat er gebeuren?

Camera

Als je je eigen verwachtingen pusht. Leidend maakt voor wat God moet doen. Messiasverwachting in de tijd van Jezus. Hij komt ze de waarheid zeggen. Hij komt de tempeldienst herstellen. Hij komt de Romeinen het land uit gooien. Hosanna! Hij gaat doen wat ik verwacht!!

Gemeente

Niet bedacht op de manier van God. Niet macht, maar kwetsbaarheid leidt tot de overwinning. En niet op de Romeinen, maar op de grootste tegenstander die er is, de satan. En Jezus zegt de waarheid, maar niet zoals ze hadden gehoopt. Hij herstelt de tempeldienst, maar niet zoals ze voor ogen hadden. Hij is de Messias, maar ook de Mensenzoon.

Camera

Als ze dat doorkrijgen, een paar dagen later, dan is het hek van de dam. 'Hosanna' wordt dan 'kruisig hem!' En zomaar hebben ze geen oog voor wat God aan het doen is. Kortzichtig menselijk kijken. Het is wat mij ook bedreigt. Het overkomt de besten. Zelfs Petrus, de rots waar de kerk op gebouwd wordt. Die uitersten: een prachtige belijdenis, ingegeven door God. En een menselijk goedbedoelde terechtwijzing, die uiteindelijk alleen maar in de weg zit. We gaan het deze week meer zien, elke avond als we Petrus volgen op weg naar Goede vrijdag. Die uitersten. Zwart-Wit. Maar ook alle kleuren er tussen in. Ieder van ons herkent het. Zo wispelturig als we zijn. Soms zo vol van de Heer. Soms zo vol van onszelf. En alles daartussen in. Daarom vragen we nu: open de ogen van mijn hart, Heer. Ik wil u graag zien zoals u bent.

Amen